

Vraag nr. 34
van 3 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Veiligheidsgordelcampagne – Nederlands

Ik verwijs naar het antwoord van de minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening op mijn schriftelijke vraag nr. 465 van 18 juni 1998 over het ter beschikking stellen van draagborden langs de gewestwegen ten behoeve van campagnes van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV) (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 9 oktober 1998, blz. 116 – red.*).

Het taalgebruik van deze instelling laat geregeld te wensen over, en mijn vraag luidde dan ook of als voorwaarde tot het ter beschikking stellen van die borden niet van het BIVV moet worden geëist dat voortaan niet langer campagnes worden gevoerd die een letterlijke vertaling zijn van Franstalige reclameboodschappen.

Voor de minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening volstaat het evenwel dat de boodschap goed begrijpelijk overkomt. Met andere woorden, het volstaat dat de mensen het hebben verstaan, en of dat nu in correct Nederlands is gebeurd of niet, is bijkomstig.

Aangezien de minister bevoegd is voor de uitstraling van het Nederlands, had ik graag vernomen of hij vanuit deze bevoegdheid wellicht stappen heeft ondernomen m.b.t. de kwaliteit van het Nederlands bij campagnes die worden gevoerd via de draagborden langs de gewestwegen, en m.b.t. bovenvermelde campagne in het bijzonder ?

Antwoord

De reclamecampagnes van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid worden door reclamemaatschappijen verzorgd.

Dit ontslaat de federale staatssecretaris bevoegd voor Veiligheid er niet van in wegaankondigingen correct Nederlands te gebruiken.

In het verleden waren een aantal campagnes zeer geslaagd te noemen, niet enkel op het verkeersopvoedkundig vlak, maar ook inzake preventie. De campagne rond de veiligheidsgordel ging in Vlaanderen de mist in vanwege het gebruik van een Franstalig woord (ceinture) dat, in het Nederlands vertaald, meerdere betekenissen heeft, maar niet

dezelfde als in het Frans.

Het komt mij dan ook voor dat de vraag in het federale parlement zou moeten worden gesteld. Als Vlaams minister bevoegd voor de luister van de taal zal ik deze aangelegenheid bij brief te berde brengen bij de betrokken staatssecretaris.